

An Effectiveness Model of Academic Administration for Vocational Institutes According to Vocational Act 2008

Atcharporn Ankinandana¹
Somkid Sroinam²
Naengnoi Yanwaree³
Sawat Pothivat³

Received: March 9, 2012 Accepted: May 2, 2012

Abstract

The objective of this research were to: 1) study and develop structural relationship model of factors effecting Academic Administration for Vocational Institutes (According to Vocational Act 2008); 2) the validity of the linear structural relationship structural model of the effectiveness of Academic Administration for Vocational Institutes (based on the Vocational Act 2008). The research had 2 phases: - phase 1 Studying Academic Administration variables by Documentary Analysis and In-depth Interview directors of Ministry of education and directors of vocational institutes by Purposive Selection of 8 directors in 2010. The qualitative data were analyzed through content analysis. Phase 2 was a survey Research. The sample purposive Selection for the dominant quantitative study consisted of 415 Vocational colleges in 2011. The measuring instrument used for this research is a five point Likert scale Questionnaires. The quantitative data were analyzed using basic statistic analysis, factor analysis, one-way ANOVA, stepwise multiple regression analysis, and LISREL analysis. The structural model was tested by Peason's product moment correlation coefficient. The variables consisted of 19 observed variables. The exogenous variables in this research consisted of 2 factors; Instructional leadership and Organization Competencies .The endogenous variables consisted of 3 factors; Instructure Management Co-Operative Communications Organization

It major findings were as follows: (1) The Measurement in Structural Model have standardized factor loadings which were good predictors of the total effectiveness (R^2) that is insignificant different average of all factors at .01. (2) The effect of Factor in Structural Model. The direct effects exogenous variables in this research:-Instructional leadership and Organization Competencies and direct effects to In structure Management by Instructional leadership and In structure Management insignificant different average, and indirect effects passed Communications Organization insignificant different average of all factors at.01, direct effects between Organization Competencies and In structure Management insignificant different average, and indirect effects passed for Co-Operative insignificant different average of all factors at.01. (3) All models were analyzed for direct effects, indirect effects, and total effect of each factor, as fit to the empirical data. The goodness of fit statistics results showed An Effectiveness Model of Academic Administration for Vocational Institutes (According to Vocational Act 2008): - Direct Effect has 2 factors:- Instructional leadership and Communications Organization Indirect Effect has 3 factors:- Instructional leadership and Communications Organization Communications Organization Total Effect has 4 factors: - Instructional leadership Communications Organization Communications Organization Co-Operative

Keywords: model, Vocational Act 2008, vocational institutes, an effectiveness of academic administration

¹ Doctor of Philosophy Student in Education Administration, UdonThani Rajabhat University.
e-mail: anki-a@hotmail.com.

² Associate Professor at Education Administration, Udon Thani Rajabhat University

³ Assistant Professor, Doctoral Program in Education Administration, Udon Thani Rajabhat University

ตัวแบบประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ของสถาบันการอาชีวศึกษา ตามแนวพระราชบัญญัติอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551

นางอัมพร อังกินันท์¹สมคิด สร้อยน้ำ²แน่นน้อย ย่านาวารี³

สวัสดิ์ โพธิ์วัฒน์

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและพัฒนาตัวแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัย 2) ตรวจสอบความตรงของตัวแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถาบันการอาชีวศึกษา ตามแนวพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 **ระยะที่ 1** ศึกษาปัจจัยการบริหารงานวิชาการจากเอกสารผลงานวิจัยสัมมนาเชิงลึกผู้บริหารผู้บริหารระดับกระทรวงโดยเลือกแบบเจาะจงจำนวน 8 คน ผลนำมาวิเคราะห์เนื้อหาจัดกลุ่มตัวแปร **ระยะที่ 2** การวิจัยเชิงสำรวจเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงผู้บริหารสถานศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา 415 แห่งใช้แบบสอบถามมาตรวัด 5 ระดับ วิเคราะห์ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นความสอดคล้องของปัจจัยที่ส่ง ผลซึ่งกันและกันทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยใช้โปรแกรม LISREL เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ 19 ตัวซึ่งเป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฝงภายนอก 2 ตัว ภาวะผู้นำทางวิชาการและสมรรถนะองค์กร ตัวแปรแฝงภายใน มี 3 ตัว ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ความร่วมมือสนับสนุนของผู้ปฏิบัติ กระบวนการในการสื่อสาร วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันแยกวิเคราะห์ตามลักษณะของตัวแปรแฝงภายใน และภายนอก สรุปผล 1) รูปแบบการวัดโครงสร้างเชิงเส้นค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานมีค่าเป็นไปตามเกณฑ์ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวแปรสังเกตได้ทุกตัวมีอิทธิพลการวัดสอดคล้องกับกรอบแนวคิดของการวิจัยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์สามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบได้ 2) เส้นทางอิทธิพลขององค์ประกอบรูปแบบโครงสร้างภาวะผู้นำทางวิชาการ สมรรถนะองค์กรเป็นตัวแปรแฝงภายนอกมีอิทธิพลตรงต่อกันภาวะผู้นำทางวิชาการมีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการอ้อมผ่านกระบวนการในการสื่อสาร สมรรถนะองค์กรมีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการอ้อมผ่านความร่วมมือสนับสนุนของผู้ปฏิบัติ 3) อิทธิพลค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลมาตรฐานระหว่างตัวแปรปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรง ภาวะผู้นำทางวิชาการและสมรรถนะองค์กรมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรงเชิงบวก ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อม ภาวะผู้นำทางวิชาการ สมรรถนะองค์กรและกระบวนการในการสื่อสารมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรงเชิงบวก ปัจจัยที่มีอิทธิพลรวม ภาวะผู้นำทางวิชาการ สมรรถนะองค์กร กระบวนการในการสื่อสารความร่วมมือสนับสนุนของผู้ปฏิบัติ มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรงเชิงบวก

คำสำคัญ: ตัวแบบ พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 สถาบันการอาชีวศึกษา ประสิทธิผลการบริหารงาน
วิชาการ

¹ บัณฑิตศึกษาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

² รองศาสตราจารย์ประจำหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำโครงการปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เป้าหมายของการพัฒนาประเทศ คือ การทำให้คนมีความสุข ซึ่งจะต้องประกอบด้วย การมีสุขภาพแข็งแรง ครอบครัวที่อบอุ่น มีสภาพแวดล้อมที่ดี มีสังคมที่สันติ เอื้ออาทร มีการส่งเสริมคุณภาพชีวิต การทำงาน การส่งเสริมการคุ้มครองแรงงาน ภาคอุตสาหกรรม การสร้างงานให้ประชาชนในวัยทำงาน (Ham & Hill, 1993) กระแสโลกาภิวัตน์ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในไทย และความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการความรู้เทคโนโลยี ส่งผลกระทบต่อระบบบริหารจัดการด้านการศึกษาอย่างมาก ปัจจุบันเป็นยุคสังคมความรู้ (Knowledge-based society) ซึ่งประกอบด้วยธรรมชาติความรู้และความรู้ (Knowledge nature & knowledge) กระตุ้นให้การดำเนินงานในองค์กรเกิดประสิทธิภาพ (Lueng, 2001; Williams & Michael, 2004; วิจารย์ พานิช, 2547; บุญส่ง ชาญพานิช, 2547) ความรู้และภูมิปัญญาของสังคมถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันกับนานาชาติ ส่งผลให้ทุกประเทศทั่วโลกทบทวนบทบาท แนวทางการจัดการศึกษาจริงจังด้วยเป้าหมายเพื่อสร้างและพัฒนากำลังคนที่มีความรู้ความสามารถ นำการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมการเมืองวัฒนธรรมให้ก้าวสู่ศตวรรษใหม่อย่างมั่นคงยั่งยืน

การอาชีวศึกษามีหน้าที่จัดการศึกษา และฝึกวิชาชีพเพื่อผลิตพัฒนากำลังคนระดับฝีมือระดับเทคนิคเพื่อเพิ่มระดับเทคโนโลยีที่มีคุณภาพตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน เป็นการประกอบอาชีพอิสระที่สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของประเทศ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการเร่งรัดพัฒนาการอาชีวศึกษาเพื่อรองรับนโยบายกระทรวง ศึกษาธิการที่เร่งรัด

การปฏิรูปการศึกษา โดยอาชีวศึกษาจัดการศึกษาอาชีวศึกษาตามพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 (สำนักงานคณะกรรมการการการศึกษาแห่งชาติ, 2544) ไว้ 3 รูปแบบคือการอาชีวศึกษาในระบบนอกระบบ และระบบทวิภาคีเป็นสิ่งสำคัญในการผลิตกำลังคนระดับกลาง และระดับสูงสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ค้นคว้าวิจัยให้บริการวิชาการแก่สังคม ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เป็นแหล่งรวมวิทยาการการอาชีวศึกษาจึงถูกคาดหวังให้เป็นเครื่องมือพัฒนาประเทศเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง (Change agent) ไปสู่สังคมที่พึงปรารถนาสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้จัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษา 19 แห่ง ด้วยเหตุนี้การหาตัวแบบประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในสถาบันการอาชีวศึกษาจึงสำคัญ จากสภาพปัจจุบันแนวโน้มส่งผลให้สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีการกำหนดเป้าหมายพัฒนาไปสู่ทิศทางแนวโน้มการปรับเปลี่ยนอนาคตให้ พันธกิจของสถานศึกษาตอบสนองความต้องการของสังคมที่เปลี่ยนไปซึ่งมาตรฐานคุณภาพการศึกษาคือ ผู้เรียนที่มีคุณภาพสูงสุด ประสิทธิภาพขององค์การเป็นแนวคิดสำคัญของทฤษฎีการพัฒนารูปแบบการซึ่งเน้นที่ “คุณภาพ (Quality)” “ความเป็นเลิศ (Excellence)” “การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (Continuous improvement)” และ “การเปลี่ยนแปลง (transformation)” ซึ่งก็คือ ความมีประสิทธิภาพขององค์การ (Getzels, Lipham & Campbelel, 1968 อ้างอิงใน Hoy & Miskel, 2001) ให้ทัศนะว่าประสิทธิผลของโรงเรียนวัดได้จากพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริงกับเกณฑ์กำหนดไว้เดิมมีความสัมพันธ์เพียงใด แฮนด์ (Handy, 1985) ให้ทัศนะเรื่องเดียวกันว่าเป็นการประเมินผลกระทบจากตัวแปรต่อ ผลลัพธ์องค์การ ส่วนไลท์ฟุต (Lightfoot,

1986) สรุปประสิทธิผลวัดจากความสามารถของโรงเรียนที่สามารถพัฒนาสติปัญญาให้นักเรียนให้สูงขึ้นได้ภายใต้ทรัพยากรที่จำกัด การกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาของกระทรวง ศึกษาธิการไปยังสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีหน้าที่สร้างและพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี คนเก่ง สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้มีความสุข ผู้วิจัยมีแนวคิดที่จะค้นพบตัวแบบที่จะกำหนดทิศทางการพัฒนางานวิชาการของสถาบันการอาชีวศึกษาที่จัดตั้งขึ้นใหม่ว่าเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลงทางวิชาการในอนาคตจากความคิดเห็นของผู้มีที่เกี่ยวข้องและมุมมองของผู้เชี่ยวชาญ การที่จะพัฒนางานวิชาการของสถาบันการอาชีวศึกษาให้จัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพมุ่งสู่ความเป็นมาตรฐานทางวิชาการที่สามารถตอบสนองความต้องการพัฒนาการศึกษาผู้วิจัยตระหนักถึงปัญหาความจำเป็นที่จะศึกษาตัวแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นปัจจัยที่ส่งผลต่อ การบริหารงานวิชาการในโอกาสการขยายหลักสูตรระดับปริญญาตรีสายปฏิบัติการ และเพื่อนำข้อค้นพบมาใช้เป็นแนวทางพัฒนาการปฏิบัติงานวิชาการ ในสถาบันการอาชีวศึกษา เพื่อนำเสนอตัวแบบประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถาบันการอาชีวศึกษาตามแนวพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ

1. ศึกษาและพัฒนาตัวแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถาบันการอาชีวศึกษาตามแนวพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551

2. เพื่อตรวจสอบความตรงของตัวแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ ของสถาบันการอาชีวศึกษาตามแนวพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ขอบเขตของการวิจัย

กำหนดประชากรกลุ่มเป้าหมายโดยใช้วิธีการเลือกประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) คือ ผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทั้งหมด จำนวน 415 แห่งได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา และรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ซึ่งเป็นตัวแทนของสถานศึกษาจำนวนแห่งละ 2 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 830 คน สำหรับการวิจัยครั้งนี้ มีพารามิเตอร์ที่ต้องการประมาณค่า จำนวน 49 พารามิเตอร์ ซึ่งคำนวณตามคำแนะนำของแฮร์และคณะ (Hair et al., 2006) ที่แนะนำว่าสัดส่วนระหว่างพารามิเตอร์: หน่วยตัวอย่างไม่น้อยกว่า 1:10 จะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 490 แต่เนื่องจากอัตราการตอบกลับของแบบสอบถามที่ส่งกลับทางไปรษณีย์ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบกลับด้วยความจริงใจคิดเป็นร้อยละ 70 ซึ่งสามารถนำมาวิเคราะห์ได้ (วิภา บำเรอจิตร, 2542) ดังนั้นเพื่อให้การวิจัยมีข้อมูลเพียงพอที่จะนำมาวิเคราะห์ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 473 คน

คำถามการวิจัย

ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นมีองค์ประกอบอย่างไรและความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถาบันการอาชีวศึกษาควรมีลักษณะเป็นอย่างไร

วิธีดำเนินการวิจัย

ในระยะที่ 1 เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารงานวิชาการ แหล่งข้อมูล คือ การวิเคราะห์เอกสาร ศึกษาจากตำรา เอกสาร วารสาร ผลงานวิจัย ด้านนโยบาย และด้านการบริหารงานวิชาการ และสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหารผู้บริหาร ระดับกระทรวง ผู้บริหารระดับสูงสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประกอบด้วยกลุ่มบุคคลที่มีความรู้ความสามารถด้านวิชาการ เป็นคณะกรรมการในการดำเนินการจัดตั้งสถาบัน และน่านโยบายตามพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 ลงสู่การปฏิบัติซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจงจำนวน 8 คน ในปี พ.ศ. 2552 ผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลได้นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหาจัดข้อมูลเป็นกลุ่มตัวแปร **ในระยะที่ 2** เป็นขั้นตอนการวิจัยเชิงสำรวจใช้วิธีการเลือกประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทั้งหมดจำนวน 415 แห่ง ใช้วิธีการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น และความสอดคล้องของปัจจัยที่ส่งผลซึ่งกันและกัน ทั้งทางตรงและทางอ้อมโดยใช้โปรแกรม LISREL ตรวจสอบลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมดในโมเดลโดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ ทั้งหมดจำนวน 19 ตัว

สรุปผลการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยระยะที่ 1 เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารงานวิชาการ แหล่งข้อมูล คือ การวิเคราะห์เอกสาร ศึกษาจากตำรา เอกสาร วารสาร ผลงานวิจัยด้านนโยบาย และด้านการบริหารงานวิชาการ พบว่า ร่างตัวแบบของประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ (Instructure

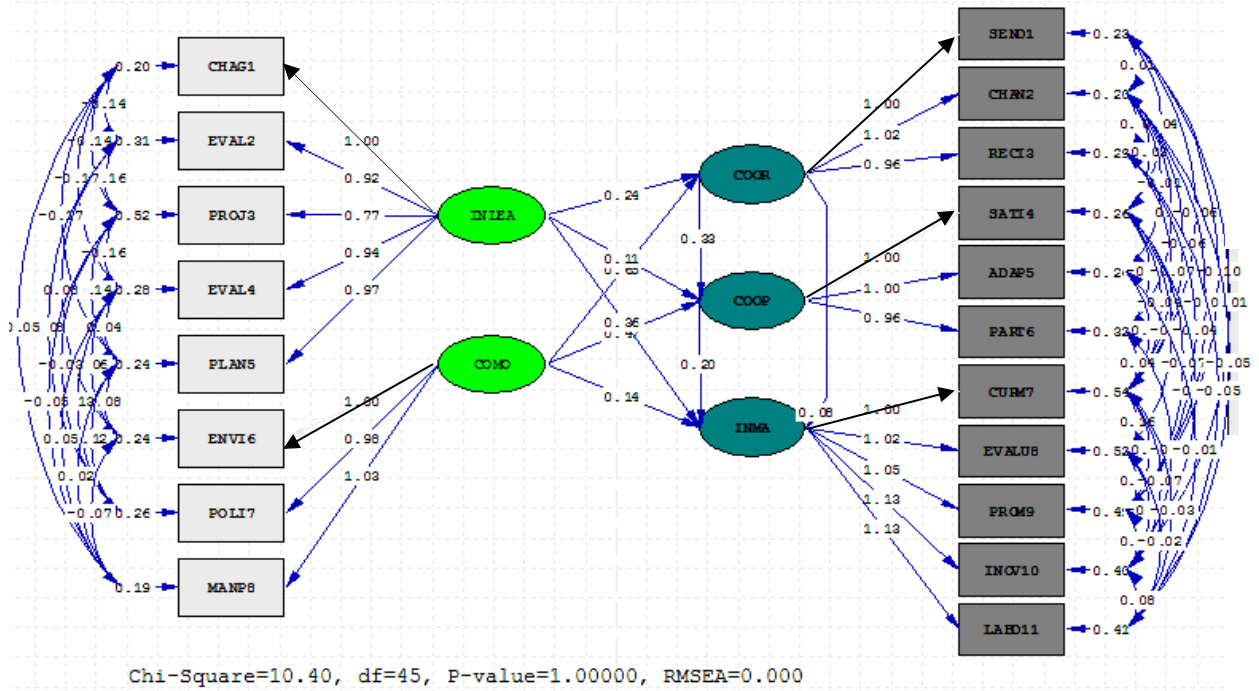
management) ประกอบด้วยตัวแปรแฝง คือ ภาวะผู้นำทางวิชาการ (Instructional leadership) สมรรถนะองค์กร (Organization competencies) ความร่วมมือสนับสนุนของผู้ปฏิบัติ (Co-operative) และการสัมภาษณ์เชิงลึกได้นำผลมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหาจัดข้อมูลเป็นกลุ่มตัวแปรพบตัวแปรแฝงเพิ่มขึ้นอีก 1 ตัวแปรคือ กระบวนการในการสื่อสาร (Communications organization) **ในการดำเนินการวิจัยระยะที่ 2** เป็นขั้นตอนการวิจัยเชิงสำรวจใช้วิธีการเลือกประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ใช้เครื่องมือเป็นแบบสอบถาม เมื่อได้ข้อมูลตรวจสอบลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมดในโมเดล โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดจำนวน 19 ตัว ซึ่งเป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฝงจำนวน 5 ตัว คือ ภาวะผู้นำทางวิชาการ สมรรถนะองค์กร กระบวนการในการสื่อสาร ความร่วมมือสนับสนุนของผู้ปฏิบัติ ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันแยกการวิเคราะห์ตามลักษณะของตัวแปรแฝงจำแนกเป็น 2 ประเภท คือ **1. ตัวแปรแฝงภายนอก** (Exogenous variables) มีจำนวน 2 ตัวแปร คือ ภาวะผู้นำทางวิชาการสามารถวัดได้จากตัวแปรสังเกตได้จำนวน 5 ตัว คือ มุมมองแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงด้านหลักสูตร การประเมินผู้เรียน การจัดโครงการสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ การประเมินการสอนของครู การวางแผนเพื่อพัฒนาความเป็นครูมืออาชีพ ตัวแปรแฝงสมรรถนะองค์กรสามารถวัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวคือสภาพแวดล้อมโครงสร้างองค์การนโยบายการปฏิบัติงาน **2. ตัวแปรแฝงภายใน** (Endogenous variables) มี 3 ตัวแปร คือ 1) ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการวัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 5 ตัวแปรคือ การพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ การ

จัดทำทะเบียนวัดผลประเมินผลการส่งเสริมคุณภาพจัดการศึกษาการส่งเสริมพัฒนาสื่อวัตกรรมการเทคโนโลยีทางการศึกษา การพัฒนาห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้ 2) ความร่วมมือสนับสนุนของผู้ปฏิบัติวัดได้จากตัวแปร สังเกตได้ 3 ตัวแปร คือ ความพึงพอใจในงานของครู ความสามารถในการปรับตัวของครู การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง 3) กระบวนการในการสื่อสารวัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปรคือการส่งข่าวสาร การใช้ช่องทางในการส่งข่าวสาร การรับข่าวสาร

เส้นทางอิทธิพลขององค์ประกอบในรูปแบบโครงสร้าง (Structural Model)

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลความตรงเชิงโครงสร้างตามการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของสมการโครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการพบว่า รูปแบบสมมติฐานที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามทฤษฎีในครั้งนี้ไม่มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาได้จาก ค่าสถิติที่ใช้วัดความกลมกลืนของรูปแบบคือ ค่าไค-สแควร์ (χ^2)=518.52 ที่ค่าองศาอิสระ (df)=142 ค่าความน่าจะเป็น (p)=0.00 ค่าดัชนี GFI=0.90 AGFI=0.86 RMSEA=0.075 SRMR=0.038 และ CN=174.50 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบทุกตัวมีค่าเป็นบวกและแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้ (AGFI)=0.86 ต่ำกว่า 0.90 ค่าตัวอย่างวิกฤต (CN)=174.50 ซึ่งต้องมีค่ามากกว่า 200 นอกจากนี้ยังพบว่า ค่าไค-สแควร์สัมพันธ์ (ผลหารของค่าไค-สแควร์ด้วยค่าองศาอิสระ) ได้เท่ากับ 4.089 ซึ่งมีค่าเกิน 2.00 การวิเคราะห์เศษเหลือหรือความคลาดเคลื่อน (Analysis of residuals) ได้ค่าความคลาดเคลื่อนในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน

(Standard residual) มีค่าสูงสุด = 8.67 ซึ่งตามเกณฑ์แล้วไม่ควรเกิน 2.00 สุภมาส อังสุโชติ สมถวิล วิจิตรวรรณ และรัชณีกุล ภิญโญภาณุวัฒน์ (2552) ซึ่งแสดงว่าค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของรูปแบบมีความสัมพันธ์กันสูงเกินไปทำให้กราฟคิวพล็อต (Q-plot) มีความชันน้อยกว่าเส้นทแยงมุม แสดงว่ารูปแบบสมมติฐานยังไม่สอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทำการปรับรูปแบบเพื่อให้สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยการเพิ่มพารามิเตอร์ (อีเรคช ฌายอรุณ, 2552) ให้ความคลาดเคลื่อนในการวัดมีความสัมพันธ์กันได้ตามคำแนะนำในดัชนีปรับโมเดล (Modification indices) ของโปรแกรมลิสเรลที่ว่า ค่าไค-สแควร์จะลดลงมากหากยอมผ่อนคลายให้ความคลาดเคลื่อนในการวัดมีความสัมพันธ์กันได้ อาศัยความรู้ในเชิงทฤษฎีประกอบในการปรับรูปแบบโดยผู้วิจัยได้ปรับเพิ่มพารามิเตอร์จำนวน 121 คู่ ได้แก่ TE จำนวน 48 คู่ TH จำนวน 45 คู่ และ TD จำนวน 28 คู่ ซึ่งหลังจากการปรับรูปแบบดังกล่าวทำให้โมเดลสมมติฐานที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังภาพประกอบ 1 ต่อไปนี้

ภาพประกอบ 1 รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถาบันการอาชีวศึกษา ตามแนวพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551

หลังการปรับรูปแบบและมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลมาตรฐานระหว่างตัวแปรสาเหตุ และตัวแปรผล พิจารณาจากค่าเมทริกซ์สัมพันธ์ของ

ตัวแปรแฝงในรูปแบบการวิเคราะห์โปรแกรมที่ศึกษามีผลดังปรากฏในตาราง 1

ตาราง 1 เมทริกซ์สัมพันธ์ของตัวแปรแฝง

ตัวแปร	COOR	COOP	INMA	INLE	COMO
COOR	1.00				
COOP	0.82**	1.00			
INMA	0.81**	0.83**	1.00		
INLE	0.73**	0.72**	0.86**	1.00	
COMO	0.83**	0.84**	0.83**	0.74**	1.00

** หมายถึง $p \leq .01$, * หมายถึง $p \leq .05$

ผลการพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถาบันการอาชีวศึกษา ตามแนวพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 สามารถเสนอประเด็นสำคัญได้ 3 ประเด็นคือ 1) รูปแบบการวัดในรูปแบบโครงสร้างเชิงเส้น 2) เส้นทางอิทธิพลขององค์ประกอบ

ในรูปแบบโครงสร้าง 3) ผลการศึกษาอิทธิพลทางตรงอิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวม สรุปได้จากผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลมาตรฐานระหว่างตัวแปรสาเหตุ และตัวแปรผลจะส่งผลถึงประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถาบันการอาชีวศึกษา ตามแนวพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

ตาราง 2 ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลมาตรฐานระหว่างตัวแปรสาเหตุและตัวแปรผล หลังปรับรูปแบบ

ตัวแปรผล	R^2	ตัวแปรสาเหตุ				
		ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล	ภาวะผู้นำทางวิชาการ (INLE)	สมรรถนะองค์กร (COMOR)	กระบวนการในการสื่อสาร (COOR)	ความร่วมมือสนับสนุนของผู้ปฏิบัติ (COOP)
กระบวนการในการสื่อสาร (COOR)	0.71	DE อิทธิพลทางตรง	0.24**(0.06)4.22	0.65**(0.06)10.16		
		IE อิทธิพลทางอ้อม	-	-		
		TE อิทธิพลรวม	0.24**(0.06)4.22	0.65**(0.06)10.16	-	
ความร่วมมือสนับสนุนของผู้ปฏิบัติ (COOP)	0.76	DE อิทธิพลทางตรง	0.11*(0.05)2.36	0.47**(0.07)6.69	0.33**(0.07)4.58	
		IE อิทธิพลทางอ้อม	0.08*(0.03)3.04	0.19*(0.05)4.38	-	-
		TE อิทธิพลรวม	0.19**(0.05)3.80	0.68**(0.06)11.70	0.33**(0.07)4.58	-
ภาวะผู้นำทางวิชาการ (INMA)	0.85	DE อิทธิพลทางตรง	0.36**(0.05)7.01	0.14*(0.07)2.09	0.08(0.07)1.18	0.20**(0.07)2.83
		IE อิทธิพลทางอ้อม	0.06*(0.02)2.82	0.19*(0.05)3.48	0.07*(0.03)2.43	-
		TE อิทธิพลรวม	0.42**(0.05)7.92	0.33**(0.05)6.67	0.15*(0.07)2.24	0.20**(0.07)2.83

$\chi^2=10.40$, $df = 45$, $p=1.00$, $GFI= 1.00$, $AGFI= 0.99$, $RMSEA= 0.00$, $SRMR=0.0065$, $LSR=1.54$, $CN= 3206.24$

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาเอกสาร ตำรา แนวคิด ทฤษฎีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยและการสัมภาษณ์เชิงลึกได้สังเคราะห์ตัวแปรแฝงเป็นกรอบแนวคิดร่างปัจจัยตัวแบบประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ 5 ตัว ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้รวม 19 ตัว เป็นข้อมูลตัวแปรที่ศึกษาเหมาะสมที่จะวิเคราะห์ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการอาชีวศึกษาที่สอดคล้องกับขอบข่ายการบริหารงานวิชาการอาชีวศึกษา ผู้วิจัยได้หลอมรวมเกณฑ์การประเมินแนวคิดของนักวิชาการเข้าด้วยกันโดยกำหนดตัวแปรเป็นไปตามเกณฑ์การปฏิบัติงานของอาชีวศึกษา ตัวแปรแฝงภายนอก 2 ตัว คือ ภาวะผู้นำทางวิชาการ และสมรรถนะองค์กรพบว่า

รูปแบบการวัดมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างแท้จริงบทบาทของผู้บริหาร ต้องให้ความสำคัญต่อการเป็นผู้นำทางวิชาการ สอดคล้องกับ เมอร์ฟี มีซ่า และฮาลลิงเกอร์ (Murphy, Mesa, & Hallingger, 1985) พัฒนาตัวแบบของการจัดการด้านการเรียนการสอนพบว่า ความก้าวหน้าของโรงเรียน การพัฒนาบุคลากร การเปลี่ยนแปลงองค์การเพื่อสร้างแนวคิดภาวะผู้นำทางวิชาการ มีการพัฒนาพันธกิจเป้าหมายการบริหารจัดการผลิตการศึกษา การส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ทางวิชาการ การพัฒนาสิ่งแวดล้อมที่สนับสนุนงาน เลดท์วูด และดูค (Leithwood & Duke, 1999) มีแนวคิดภาวะผู้นำ 6 ประเด็นคือ ด้านจัดการเรียนการสอน เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมคุณธรรม ส่งเสริมการมีส่วนร่วมบริหารจัดการ

ความเท่าทันสถานการณ์ เบลสและเบลส (Blase & Blase, 2004) สรุปว่า พฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารพิจารณาจากการจัดกรอบแนวคิดเป้าหมาย การสื่อสารเป้าหมาย การให้คำปรึกษาประเมินผลการเรียนการสอน การประสานงานหลักสูตร การกำกับติดตามความก้าวหน้าของนักเรียน การใช้เวลาในการเรียนการสอนส่งเสริมพัฒนาวิชาชีพ การบำรุงรักษาจัดสิ่งจูงใจให้ครูผู้สอน การควบคุมมาตรฐานของวิชาการ จัดสิ่งจูงใจให้นักเรียนนักวิชาการไทย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2544) ได้กำหนดเกณฑ์การคัดเลือกผู้บริหารสถานศึกษาต้นแบบ เพื่อการปฏิรูปการเรียนรู้ความเป็นผู้นำทางวิชาการไว้ 5 องค์ประกอบคือ มีวิสัยทัศน์ในการจัดการศึกษาให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง เป็นผู้นำการใช้นวัตกรรมเพื่อการเรียนการสอน ส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศการสื่อสาร ใช้ในการปฏิรูปการเรียนรู้ มีศักยภาพพึ่งตนเองในการพัฒนางานวิชาการ แสวงหาความรู้ใหม่มาปรับใช้ตลอดเวลา กิตติมา ปรีดีดิลก (2545) ให้ทัศนะบทบาทการเป็นผู้นำต้องพัฒนาบุคลากร พัฒนาหลักสูตรการสอน การเงิน การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์ระหว่างงานโดยโยงสู่บทบาทหน้าที่ในการบริหารจัดการ และสมคิด สร้อยน้ำ (2547) ได้พัฒนาตัวแบบองค์การแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังเคราะห์แนวคิดสำคัญเพื่ออธิบายปัจจัยเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการที่เป็นปัจจัยสาเหตุ ส่งผลต่อความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ คือ คุณลักษณะที่บ่งชี้การเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจทฤษฎี ปรชญาในหลักสูตร ตระหนักว่าไม่มีวิธีการสอนใดที่ดีที่สุด ตระหนักถึงความสำคัญของหลักสูตรพัฒนาความเป็นมนุษย์เป็นแบบเชิงวิชาการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง การจัดการให้เป็นไปตามแผนการสอนการยึดผู้เรียน

เป็นสิ่งสำคัญ สถานศึกษาสังกัดสำนักงานการอาชีวศึกษามีบริบทที่แตกต่างกันทั้งขนาดสถานที่ตั้ง พอร์ตที่น (Portin, 2001) สรุปบทบาทผู้บริหารว่าการแสดงพฤติกรรมเป็นผู้นำ ในการส่งเสริมให้มีการปฏิรูปการจัดการเรียนการสอนย่อมจะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายวัตถุประสงค์ของสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ เชพเพิร์ด (Sheppard, 1996) พบว่า ความสัมพันธ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนมีองค์ประกอบความสนใจในการพัฒนาวิชาชีพ นำนวัตกรรมทางการศึกษามาใช้ในการปฏิรูปการศึกษา ธงชัย สันติวงษ์. 2539 อ้างถึงใน เสาวณี ตรีพุทธรัตน์, 2548) กล่าวว่าการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เกี่ยวข้องกับการคัดเลือกตัวบุคคล และอบรมพัฒนาการประเมินผลการปฏิบัติงานในองค์การสมัยใหม่ถือว่าการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นส่วนหนึ่งของการวางแผนระยะยาวที่ต้องสนใจเป็นพิเศษเท่ากับเป็นการสร้างความมั่นใจให้เกิดขึ้นว่าองค์การจะประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายระยะยาวได้ขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพ ที่เกิดจากการสรรหาคัดเลือกอบรม การประเมินผล การปฏิบัติงาน ส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ฮอย และมิสเกล (Hoy & Miskel, 2001) พบว่าคุณภาพของการปฏิบัติงานบ่งชี้ประสิทธิผลสำคัญของสถานศึกษา ต้องส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับศักยภาพความต้องการ และจำเป็นที่แท้จริงของครู วางแผนพัฒนาบุคลากร กำกับติดตาม และประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ ธงชัย สันติวงษ์ (2539) กล่าวว่าสมรรถนะขององค์การเป็นปัจจัยการบริหารจัดการประกอบด้วย คน วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เงินทุนนับเป็นปัจจัยที่สำคัญในการสนับสนุน เพื่อเอื้ออำนวยให้กิจกรรมขององค์การดำเนินไปอย่างราบรื่น และสอดคล้องกับแนวคิดของ สเตียร์ และโรเดส (Steers & Rhodes, 1985) ที่ให้ทัศนะว่า เป็นสมรรถนะการบริหารจัดการของ

ผู้บริหารที่ใช้ทรัพยากรขององค์การอย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดผลสำเร็จ และบรรลุผลตามเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ คาสท์ และเจมส์ (Kast & James, 1973 อ้างถึงใน เสาวณี ตรีพุทธรัตน์, 2548) ว่าองค์การประกอบด้วย 4 ปัจจัย คือ มีความหลากหลายแตกต่างกันตามลักษณะสภาพแวดล้อม องค์การมนุษย์และวัฒนธรรม ยุทธวิธี เทคโนโลยี ซึ่งต้องทำงานไปด้วยกัน จึงสามารถทำให้ระบบการบริหารจัดการมีความสัมพันธ์สอดคล้องกัน ดังนั้น ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อตัวแบบประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถาบันการอาชีวศึกษา ตามแนวพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 จึงสามารถสรุปได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญในการสนับสนุนเพื่อเอื้ออำนวยให้กิจกรรมขององค์การดำเนินไปอย่างราบรื่นเหมาะสมเกิดผลสำเร็จ และบรรลุผลตามเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งประกอบด้วย ภาวะผู้นำทางวิชาการ สมรรถนะองค์กร กระบวนการในการสื่อสาร ความร่วมมือสนับสนุนของผู้ปฏิบัติ และจุดหมายปลายทางที่ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการล้วนแต่มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 19 ตัวแปร มีความสัมพันธ์เป็นองค์ประกอบของรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อตัวแบบประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถาบันการอาชีวศึกษา ตามแนวพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 อย่างแท้จริง

รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถาบันการอาชีวศึกษาตามแนวพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551

เมื่อตัวแปรสังเกตได้ทุกตัวมีความตรง

เชิงโครงสร้างตามการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันแล้วส่งผลต่อค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลมาตรฐานระหว่างตัวแปรสาเหตุ และตัวแปรผล อันจะส่งผลถึงประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ รูปแบบการวัดมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และมีความสัมพันธ์เป็นองค์ประกอบของรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อตัวแบบประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถาบันการอาชีวศึกษาตามแนวพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 อย่างแท้จริง เมื่อพิจารณาจากค่าเมทริกซ์สัมพันธ์ของตัวแปรแฝงปรากฏความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรผลการตรวจสอบอิทธิพลของตัวแปร 3 ประเด็น คือ 1) รูปแบบการวัดในรูปแบบโครงสร้างเชิงเส้น (Measurement in structural model) 2) เส้นทางการอิทธิพลองค์ประกอบในรูปแบบโครงสร้าง (Effect of factor in structural model) 3) ผลการศึกษาอิทธิพลทางตรงอิทธิพลทางอ้อมและอิทธิพลรวม (Direct indirect and total effect) พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดสามารถวัดตัวแปรภาวะผู้นำทางวิชาการที่เชื่อถือเมื่อพิจารณาจากค่าความเชื่อมั่นขององค์ประกอบตัวแปรแฝงทุกตัว การผันแปรในตัวแปรสังเกตได้เกิดขึ้นจากตัวแปรแฝงมากกว่าความผิดพลาดของมาตรวัด ดังนั้นรูปแบบการวัดสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ อิทธิพลการวัดสอดคล้องกับกรอบแนวคิดของการวิจัย ตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 19 ตัวมีความสัมพันธ์ และเป็นองค์ประกอบรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อตัวแบบประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถาบันการอาชีวศึกษาตามแนวพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 อย่างแท้จริง โดยตัวแปรสังเกตได้สามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบตัวแปรแฝงแต่ละตัวได้ดี ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการได้ทุกตัว Joreskog &

Sorbom (1996) ได้เสนอว่า ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ของตัวแปรสังเกตได้มีค่าระหว่าง 0 ถึง 1 ถ้ามีค่าสูงแสดงว่าแบบจำลองมีความเที่ยงสูงและนงลักษณ์ วิรัชชัย (2542) เสนอว่า ค่าสถิติต่ำแสดงว่า แบบจำลองมีความเที่ยงตรงต่ำ ในขณะที่ Saris & Stronkhorst (1987) เสนอว่า ค่าอำนาจการพยากรณ์ที่ยอมรับได้ คือ 40 ขึ้นไป ดังนั้นค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ของตัวแปรสังเกตได้จำนวน 19 ตัวในงานวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่มีค่าเกิน 40 ถือเป็นผลลัพธ์ที่ดีและยอมรับได้ และเมื่อจำแนกเป็นอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม อิทธิพลรวม แสดงให้เห็นว่ารูปแบบที่พัฒนาขึ้น มีความตรงสามารถอธิบายถึงประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการได้ดีจากผลการวิเคราะห์ และตรวจสอบค่าสถิติที่เป็นดัชนีชี้วัดความสอดคล้องความกลมกลืนงานวิจัยนี้ทุกค่า และผลการวิเคราะห์เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดแสดงว่ารูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างสมมุติฐานที่กำหนดสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ถือได้ว่าเป็นรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นที่มีนัยสำคัญทางสถิติ มีความน่าเชื่อถือและยอมรับได้

ดังนั้นผลการวิจัยในครั้งนี้จึงมีความน่าเชื่อถือได้และสามารถนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับใช้เป็นแนวทางกำหนดตัวแบบประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถาบันการอาชีวศึกษาตามแนวพระราชบัญญัติอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 พัฒนาระบบการบริหารจัดการ ผู้บริหาร บุคลากร ผู้เรียน และเทคโนโลยีต่างๆ ให้เกิดผลสำเร็จอย่างต่อเนื่อง และเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารที่จะนำไปพัฒนาสถาบันการอาชีวศึกษา ตลอดจนจนถึงหน่วยงานที่รับผิดชอบนำไปใช้กำหนดนโยบายวางแผนพัฒนาความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษา ให้เป็นไปอย่างมีทิศทางมีความเป็นไปได้และมีความเหมาะสมต่อไป รวมถึง

เป็นข้อมูลสำหรับใช้เป็นแนวทางในการวิจัยครั้งต่อไปในประเด็นที่เกี่ยวกับงานวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ความรู้ใหม่ที่ทันสมัยหลากหลาย และสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางการบริหารจัดการประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการต่อไป จากผลการวิเคราะห์ภายหลังการปรับรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถาบันการอาชีวศึกษา ตามแนวพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 และได้ตรวจสอบค่าสถิติที่เป็นดัชนีชี้วัดความสอดคล้อง ความกลมกลืนที่กำหนดขึ้นสำหรับงานวิจัยนี้ทุกค่า พบว่า ผลการวิเคราะห์เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น ซึ่งแสดงว่ารูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างสมมุติฐานที่กำหนดขึ้นมีความสอดคล้อง มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ จึงถือได้ว่าเป็นรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นที่มีนัยสำคัญทางสถิติ มีความน่าเชื่อถือและยอมรับได้ ดังภาพประกอบ 2

2551 ได้ในระดับหนึ่งการพัฒนาตัวแบบครั้งต่อไป จึงควรศึกษาองค์ประกอบอื่นๆจากทฤษฎี รายงาน การวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาพัฒนาเป็นตัวแบบที่สามารถอธิบายประสิทธิผลได้สูงขึ้น

2. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาตัวแบบประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถาบัน การอาชีวศึกษา ตามแนวพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 กับกลุ่มเป้าหมายอื่นเพื่อการพัฒนาเป็น ตัวแบบที่สามารถอธิบายประสิทธิผลได้สูงขึ้น

3. ควรมีการศึกษาวิจัยในเชิงลึกโดยการใช่วิธีวิจัยเชิงคุณภาพในสถานศึกษาที่ประสบความสำเร็จในการนำนโยบายตามแนวพระราชบัญญัติ การอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 ไปปฏิบัติหรือการวิจัย กรณีศึกษา (Case study) เพื่อค้นหาองค์ประกอบ ทางการบริหารอื่นๆ ที่อยู่นอกเหนือจากการวิจัย ในครั้งนี้ เพื่อให้ได้ตัวแบบที่เหมาะสมและสอดคล้อง กับข้อมูลเชิงประจักษ์มากที่สุด

4. ควรทำการวิจัยเพื่อสร้างเกณฑ์การประเมิน หรืออาจจะพัฒนาตัวแบบการบริหารงานวิชาการ ของสถาบันการอาชีวศึกษาให้มีความชัดเจนมากขึ้น และเหมาะสมกับบริบทของแต่ละสถาบัน

เอกสารอ้างอิง

กิตติมา ปรีดีติลล. (2545). *ทฤษฎีการบริหาร*

องค์การ. กรุงเทพฯ: ธนะการพิมพ์.

ธีรเดช ฉายอรุณ. (2552). *สถิติลิสรล.*

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม.

มหาวิทยาลัยมหิดล.

ธงชัย สันติวงษ์. (2539). *องค์การและการ*

บริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ:

ไทยวัฒนาพานิช.

นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). *โมเดลลิสรล: สถิติ*

วิเคราะห์สำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3.

กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุญส่ง หาญพานิช. (2547) การพัฒนารูปแบบ การบริหารจัดการความรู้ในสถาบันอุดม ศึกษาไทย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหา บัณฑิต (อุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิต วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เสาวณี ตรีพุทธรัตน์. (2548). ปัจจัยองค์การที่ ส่งผลต่อความมีประสิทธิภาพในการนำ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ไปใช้ในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน การศึกษาขั้นพื้นฐานภาคตะวันออกเฉียง เหนือ. *วารสารวิจัย มช.* 5(2), 138-151

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

(2544). พระราชบัญญัติการศึกษา

แห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ:

พริกหวานกราฟฟิค.

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2551).

พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา 2551

เล่ม 125 ตอนที่ 43 ก. ราชกิจจานุเบกษา

5 มีนาคม 2551.

สมคิด สร้อยน้ำ. (2547). การพัฒนาตัวแบบองค์กร

แห่งการเรียนรู้ในโรงเรียน. วิทยานิพนธ์

ดุขภูบัณฑิต (การบริหารการศึกษา).

ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

วิภา บำเรอจิตร. (2542). อัตราการตอบกลับขั้น

ต่ำของแบบสอบถามทางไปรษณีย์ที่ทำให้

ตัวประมาณค่าไม่ลำเอียง. วิทยานิพนธ์

ครุศาสตรมหาบัณฑิต (วิจัยการศึกษา).

กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย. ปริญญามหาบัณฑิต (วิจัย

การศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย.

วิจารณ์ พานิช. (2547). *องค์การการเรียนรู้และการ*

จัดการความรู้. เอกสารการบรรยายหลักสูตร

การบริหารงานภาครัฐและกฎหมายมหาชน

- รุ่นที่ 3 สถาบันพระปกเกล้า. สถาบันส่งเสริม
ความรู้เพื่อสังคม.
- สุภมาศ อังศุโชติ สมถวิล วิจิตวรรณา และรัชนีกุล
ภิญโญภานูวัฒน์. (2552). สถิติวิเคราะห์
สำหรับ การวิจัยทางสังคมศาสตร์และ
พฤติกรรมศาสตร์: เทคนิคการใช้โปรแกรม
LISREL. กรุงเทพฯ: มิสชั่นมีเดีย.
- Blasé, J., & Blasé, J. (2004). *Handbook of
Instructional Leadership. 2nd ed.*
Thousand Oaks. California: Corwin
Press.
- Joreskog, K. G., & Sorbom, D. (1996). *LISREL
8: user's reference guide.* Chicago:
Scientific Software International.
- Ham C., & Hill M. (1993). *The policy
process in the modern capitalist
State. 2nd ed.* London: Harvester
Wheatsheaf.
- Handy, C. (1985). *Understanding
Organizations.* London: Penguin.
- Hair J. F., Black W. C., Babin B. J., Anderson
R.E., & Tatham R. L. (2006).
Multivariate data analysis 6th ed.
NJ: Pearson Prentice Hall.
- Hoy, W. K., & C. G. Miskel. (2001).
*Educational Administration: Theory,
Research, and Practice. 6th ed.*
NY: McGraw-Hill.
- Joreskog, K. G., & Sorbom, D. (1996).
LISREL 8: user's reference guide.
Chicago: Scientific Software
International.
- Leithwood, K., & Duke, D. (1999). A
century's quest to understand
school leadership. In J. Murphy & K.
S. Louis (Eds.), *Handbook of
research on educational
administration*, 45-72. San
Francisco: Jossey-Bass.
- Lightfoot, S. L. (1986). "On Goodness in
Schools: Themes of
Empowerment". *Peabody
Journal of Education*, 63, 12.
- Lueng, C. (2001). In formations, knowledge
and networked minds. *Journal of
Knowledge Management*, 5(2),
151-160.
- Portin, B. S. (2001). *Explorations in
Principal Leadership Across an
Array of School Types.* Paper
presented at the Annual Meeting of
the University Council for
Educational Administration,
(November), Cincinnati, Ohio.
- Murphy, J. F., Hallingger, P., & Mesa, R. P.
(1985) "School effectiveness
checking progress and assumptions
and developing a role for state and
federal government". *Teacher
College Record*. 86, 616-41. In
Chripeels, J. H. (1992). *Purposeful
Restructuring.* London: Falmer Press.
- Saris, W. E., & Stronkhorst, H. (1987) *Causal
modeling in nonexperimental
research: An Introduction to the
LISREL approach.* Amsterdam:
Sociometric Research Foundation.

Shepherd, C. M. (1996). *A study of the relationship between decision-making, professional zone of acceptance, job satisfaction and organizational effectiveness in a sample of New Jersey elementary teachers*. Doctoral Dissertation, Department of Educational Administration, School of Education, Seton Hall University.

Steers. R. M., & Rhodes, S. R. (1985). Major Influences on Employee Attendance: A Process Model. In Steer, R. M. & Porter, L. W. (Eds.). *Motivation and Work Behavior*. 3rd ed. NY: Mc Graw-Hill.

Williams, J. E., & Michael, B. S. (2004). *Knowledge management a seminar for siam university*. Department of information science and Telecommunications. University of Pittsburgh